

ایجاد نمایشگاه

جستجوی گذشته میتواند راهی را برای آینده روشنتر آشکار سازد. "یادی از موارد کوچک" ممثل ماموریت مرکز بین المللی مریدیان در راستای رشد تفاهم بین المللی میباشد. این به مردم ایالات متحده و افغانستان به این امید عرضه میگردد که تکثیر مجدد این عکس ها و اسناد آرشیفی بینشی را در باره روابط پیشین ایالات متحده امریکا و افغانستان و دوستی را که آنها بمیان آورده است فراهم خواهد ساخت.

ایجاد این نمایشگاه یک سفر جالب از کشفیات بود، و تلاش متذکره تقریباً یک سال ادامه یافت. ما توسط کتاب پر محتوای جمیز دیتز در مورد باستان شناسی امریکای مستعمره تشویق گردیدیم که میگوید چگونه رویداد های قبلی از طریق بازیابی اشیای کوچک و فراموش شده دوباره ایجاد میگردد. مریدیان همچو سناریویی را تصور میکرد که در آن تحقیق "باستانی" خواهد بود و منجر به بازیابی موادی خواهد شد که از محتوای اصیل خویش کشیده شده و در آرشیف ها و کلکسیون های پوهنتون ها در دوسیه ها نگهداشته شده است. اما بزودی هویدا گردید که تاریخ ارتباط پیشین ایالات متحده و افغانستان در خاطره های واضح نیز زنده میباشد.

این عنصر بشری توجه ما را از "فراموش شده" به "یاد شده" معطوف ساخت، طوریکه ما یک شبکه از فرادی را دریافتیم که خاطراتی را پیرامون رویدادهای شریک ساختند که دهه ها قبل و دور از نیم دنیا به وقوع پیوسته بود. ما با آنده از افغانها صحبت کردیم که ابتکارات مشخص را براه انداخته بودند، دارای نقش رهبری بودند، و یا اشخاص و جاهای عمده، و همچنان کارکنان امدادی، انجینیران، دانشمندان و دیپلماتان امریکایی، را به خاطر داشتند. آنها سخاوتمندانه معلومات خود را با ما شریک ساختند و ما را با رفقا و همکارانی معرفی کردند که توانستند کمبودی ها را تکمیل نمایند. بسا اوقات دریافتیم که اشتراک کنندگان میتوانستند بر عکس ها طوری روشنی اندازند که گویا آنها تنها دیروز گرفته شده باشد. بسیاری از امریکایی های که گاهی در افغانستان زندگی میکردند در باره زندگی خویش در آنجا با حرف های گرم صحبت نمودند. همچنان بنظر میرسید که افغانها شاد ترین زمان زنده گی خود را دو باره زنده میسازند.

ما نمایشگاه متذکره را در پنج موضوع ترتیب دادیم. بخش ابتدایی که عنوان آن "تماس های اولیه" میباشد، دوره ۱۹۱۱ الی تبادل سفرای هر دو کشور در سال ۱۹۴۸ را در برمیگیرد. هرچند اولین امریکایی که در افغانستان زندگی میکرد در سال های ۱۸۲۰ وارد شد، ارتباطات دوامدار ایالات متحده امریکا و افغانستان تنها صد سال قبل هنگامی آغاز گردید که یک امریکایی که توسط امیر حبیب الله استخدام گردیده بود فابریکه بند برق جبل السراج را در نزدیکی کابل احداث نمود. این قسمت از نمایشگاه شامل عکس های ژورنالیستان، سیاحان و تاجران که از افغانستان دیدن کردند، عکسهای اولین افغانهایی که در ایالات متحده تحصیل کردند، و تهیه مجدد مکاتبات بین دولت ها از سالهای ۱۹۲۰ و ۱۹۳۰ میباشد.

موضوع دوم این نمایشگاه بالای "دیدارهای رسمی" توسط رهبران امریکا و افغانستان متمرکز میباشد و شامل عکس های نادر میباشد و لحظات قابل توجه تاریخ مشترک ما را ثبت میکند. سخنرانی صدراعظم محمد داود خان در کانگرس امریکا در سال ۱۹۵۸، سفر رییس جمهور دوید دی ایزنهاور در ۱۹۵۹ به کابل، ملاقات شاه ظاهر شاه با رییس جمهور جان اف کینیدی در سال ۱۹۶۳ در واشنگتن دی سی و سفر های بعدی شاه از امریکا بعضی از امثال است.

در بخش "تعلیم و تربیه و برنامه های توسعه" عکسها بیان کننده موفقترین برنامه های امدادی امریکا میباشد. اینها شامل ابتکارات گروه های صلح، تحصیلات اکادمیک توسط افغان ها در امریکا و گردهمایی ها در کتابخانه اداره معلوماتی ایالات متحده میباشد. برای اینکه تبادلات هنری همیشه یکی از موثرترین وسیله آگاهی برای مردم هر کشور در مورد همدیگر بوده، موضوع چهارم "دیپلوماسی فرهنگی" میباشد. این فعالیت های هنرمندان، موسیقی نوازان، باستان شناسان، رقاصان، مهندسان، و حتی اطفال را برجسته میسازد. این قسمت چهره های آشنا مانند لوئیس دوپری، پژوهشگر مشهور امریکایی در امور افغانستان، و بعضی از بازدیدکننده گان – اکابرین جاز جگرتیز دوک ایلنگتن و دیو بروک – را تقدیم میکند.

موضوع پنجم و نهایی این نمایشگاه "انکشاف زیربنا" میباشد، و پروژه های کمی را مورد جستجو قرار میدهد که تکنالوژی جدید را برای افغانستان معرفی و آموزش حرفوی و مسلکی را برای افغانها آماده کرد. اگرچه اعمار بند ها و احداث شاهراه ها مسئولیت های بس بزرگی بود، تصاویر در این نمایش با گرفتن اخذ لحظات آنی دیدگاه بشری را به این مساعی فراهم میکند. سرانجام، این عکس های فوری بزرگترین دست آورد های همه را آشکار میسازد – دوستی که اساس آن بر تجربه مشترک گذاشته شده است. امثال آن عبارت است: کارگران پروژه های روستایی امریکایی و روستایان افغان که در کنار سرک در حال استراحت اند، یک متخصص زراعتی اداره انکشافی بین المللی ایالات متحده در حال صحبت عمیق با یک دهقان محلی، و کودکان کابل که با تعجب چشمان گشاده مودل بند کجکی وادی هلمند را در میله جشن ۱۹۵۸ مشاهده میکنند.

کار جستجوی ما برای عکسها و اسناد ها در آرشیف ها، پوهنتون ها و کلکسیون های شخصی توسط متخصص آرشیف و سایر علاقمندان این نمایشگاه آسانتر گردید. بیشتر عکسها در نتیجه صحبت ها کشف گردید: ورود یک متخصص مالدار از تکساس بعد از ۶۵ ساعت سفر به کابل جهت آوردن مواشی با ارزش از ایالات متحده به افغانستان، کارگران افغان که غرفه امریکایی را در زمان ریکارد شکن در میله جشن ۱۹۵۶ آماده کرد و تنظیم اولین تیم های بیس بال در اواسط ۱۹۴۰. در بین عکسهای اضافی مورد توجه، یک هوانورد افغان است که با افتخار رتبه پیلوتی را اخذ مینماید، یک رضاکار گروه صلح دست به دست با یک تن از متعلمین افغان خویش در حال قدم زدن است، موسیقی نوازان امریکایی و افغان قبل از اجرای برنامه در جشن سال ۱۹۶۸ در حال مذاکره.

بیش از چهل تن در این نمایشگاه سهم گرفتند و افرادی متعدد اشپای مورد نیاز را تهیه کردند تا محتویات آن برای اشخاص غیرمسلکی قابل دسترس باشد. طوری که ما جای کافی برای سپاسگذاری مناسب از همه آنانی که کمک نمودند نداریم، اما مریدیان در وبسایت خویش یک صفحه اظهار امتنان را ترتیب داده است. در اینجا مهم است تا از تیری هاروی، مسئول نمایشگاه های مریدیان، یادآوری نماییم که تعهد و مهارت وی درین پروسه قابل ارزش بوده است. لیندسی امینی، هماهنگ کننده نمایشگاه مریدیان، ایریکا کوسگروف، کارمند پیشین ما، و هیدر روز، رضاکار هنرها، نیز سهم مهم گرفت. داکتر کریستوفر تورانتن یکتن از عضو ضروری تیم ما و نقش ابتدایی وی منحصی محقق که با مرور زمان افزایش یافت و شامل تحقیق و نوشتن گردید. داکتر فریدریک ایبرت از انجمن جغرافیای ملی که اندوخته های وسیع خود را در باره افغانستان با ما شریک ساخته و ما را تشویق نمود تا این نمایشگاه را طوری تنظیم نماییم که برای مردم هر دو مملکت مفید واقع گردد.

تدهیرشورن از انستیتیوت مطالعات جاز در پوهنتون راتجرز در نیورک نیوجرسی از مهارت های فوتو شاپ خود استفاده کرد تا این عکس ها را دوباره زنده سازد که بعضی از آنها شدیداً آسیب دیده بود. جیمز سکو میکرو از استدیوی ۲۰۴ در چنتوگا، تینیسی عکس های چاپی زیبا را با رنگهای اصلاح شده ایجاد کرد و باب مور و کرفتسمن در فریم ماستر فیرفکس، ویرجینیا چوکات های مستحکم به خاطر مقاومت در برابر سختی های سفر بین المللی ساختند.

باید از وزارت خارجه امریکا در واشنگتن دی سی، سفیرکارل آپکن بیری و دفتر امور عامه در سفارت امریکا در کابل سپاسگذاری نمود. مفکوره نمایشگاه از روابط اولیه افغانستان و امریکا توسط سفیر فرانسس ریچاردونی طرح شده بود. سرمایه گذاری وی در موفقیت آن بعد از آن ادامه یافت که مرکز بین المللی مریدیان مسولیت این پروژه را بدوش گرفت. تلاشهای ما توسط سفارت جمهوری اسلامی افغانستان در واشنگتن دی سی مورد کمک بیشتر گردید.

ما امیدوار استیم که "یادی از مواردی کوچک" بیننده گان را در امریکا و افغانستان تشویق خواهد کرد تا در مورد گذشته مشترک خویش بیاندیشند. اشتراک کننده گان در این نمایشگاه راجع به تمام آن پروژه که موفقیت های بزرگی بودند و خواهند اندیشید که چگونه امروز به سایر ابتکارات به گونه متفاوت رسیدگی میشود. بعد از بررسی هزاران عکس، شنیدن سرگذشت آنانی که حوادث را از نزدیک تجربه کردند، و مطالعات وسیع در رابطه به این موضوع، ما یک واقعیت اساسی را دریافتیم: زمانیکه امریکاییها و افغانها بسوی یک هدف مشترک کار میکنند و به فرهنگ یکدیگر اراج میگذارند، چیزی اندکی وجود دارد که ما آنرا بدست آورده نتوانیم. این نمایشگاه نه تنها به کسانی اهداء میگردد که در قرن بیستم بخاطر تامین یک افغانستان خودکفا و سعادت مند همکاری کردند، بلکه به آنده از جوانان هر دو کشور که شاید در غیر از آن از این داستان ها هیچگاه نشنیده باشند. مسولیت اعمار افغانستان قرن بیست و یکم بدوش آنهاست.

داکتر کریمز ان سندبرگ

معاون بخش هنر های مرکز بین المللی مریدیان